

Una *espartdenya* (ALDC, II, 206. Una *espartdenya*)

El nom més etimològic és *espartenya*, der. de *espart* (< llat. SPARTU < gr. SPARTOS o SPARTON ‘espècie de ginesta per a trenar cordes; espart’). Aquest mot designa una planta nadiua d’Hispania i sols ha deixat derivats en les tres llengües iberoromàniques (cat. *espart*, cast. i port. *esparto*); però la variant més estesa per a designar aquest tipus de calçat és *espartdenya*, der. de *espart* amb canvi *t > d* potser per la major freqüència d’unitats en *-ard* (*bastard*, *covard*, *moscard*, *vellard*, etc.) que mantenen la *-d* en els derivats (*DECat*); la variació [es]partdenya/[as]partdenya és freqüent i certs tipus es distingeixen amb un determinant (*espartdenya de [amb] vetes*, *espartdenya envetada*, *espartdenya de careta*,

sense costats); no falta un sinònim expressiu, *silencios* 111, 117, 119, 152, per l’absència de soroll quan es camina. *Espargata* 87, 94, que continua dins l’àrea aragonesa, és un manlleu al cast. *alpargate*, *-a* (< àr. hispànic PARĠAT < cast. *abarca*), amb canvi de sufix *al-* per *es-* que podria ser degut a un encreuament amb *espartenya*. L’alg. ha recorregut a la perífrasi *sabata de corda* 85. Corresponen a varietats sense taló el misteriós *xaramanc* 44, així com el mall. *xoquí* 73, 76, der. de *soc* ‘esclop’ (< llat. SOCCU ‘calçat usat per les dones i els comedians’), com ja va intuir Tomàs Fortesa, i que tal vegada hauria arribat a l’illa a través de l’àrab balear (*DECat*); veg. mapa 150.

